

Vykonávanie dôkazov - Grécko

OBSAH

- 1 Dôkazné bremeno
 - 1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?
 - 1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?
 - 1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?
- 2 Získavanie dôkazov
 - 2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?
 - 2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?
 - 2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?
 - 2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?
 - 2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?
 - 2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?
 - 2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?
 - 2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?
 - 2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?
 - 2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?
 - 2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?
 - 2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?
- 3 Hodnotenie dôkazov
 - 3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?
 - 3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

V záležitostiach dôkazov sa grécke právo riadi dispozičnou zásadou (*archi tis diáthesis*). To znamená, že súd koná iba na návrh jednej zo strán a rozhoduje na základe skutkových tvrdení predložených a preukázaných stranami a o návrhoch, ktoré predložili.

Procesné úkony sa vykonávajú na návrh strany, ak zákon neustanovuje inak. Každá strana je povinná preukázať iba skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie prípadu a ktoré sú nevyhnutné na podporu jej vlastného návrhu alebo protinávrhu. Nepreukázaný návrh sa zamietne.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Ak zákon vyžaduje dôkazy o existencii skutočnosti, pripustí sa dôkaz o opaku, pokiaľ proti tomu neexistuje pravidlo. Skutočnosti, o ktorých je všeobecne známe, že neexistujú žiadne odôvodnené pochybnosti o ich pravdivosti alebo sú známe súdu z iných súdnych konaní, sa zohľadnia automaticky a nemusia sa preukazovať. Súd automaticky zohľadní poznatky zo všeobecných skúseností bez toho, aby vyžadoval dôkazy. Súd rovnako zohľadní zákony, tradície a zvyky iných krajín z vlastnej iniciatívy, hoci môže vyžadovať dôkazy, ak sa s nimi nestotožní.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Súd slobodne posúdi dôkazy a rozhodne na základe vlastného uváženia, či sú urobené vyjadrenia pravdivé. Vo svojom rozhodnutí uvedie dôvody, ktoré ho viedli k jeho záveru. Ak zákon stanovuje, že prípad možno rozhodnúť len na základe rovnováhy pravdepodobností, napr. pri návrhu na nariadenie predbežných opatrení (*asfaltistická métra*), súd nie je povinný uplatňovať pravidlá, ktoré upravujú vykonanie dôkazov, prípustné formy dôkazov a silu dôkazov, ktoré sa môžu predložiť, ale môže vziať do úvahy všetko, čo považuje za vhodné, aby zaujal stanovisko ku skutkovému stavu.

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

Základnou zásadou je, že dôkazy navrhujú a predkladajú strany. Súd však môže aj bez návrhu nariadiť predloženie akéhokoľvek dôkazu povoleného zákonom, aj keď ho nenavrhli strany.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Po vykonaní dôkazov súd rozhodne o veci samej. Pokiaľ považuje dôkazy za nedostatočné, v takomto prípade môže nariadiť predloženie nových dodatočných dôkazov.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Ak považuje existujúce dôkazy za dostatočné alebo v prípade, ak ich strana nedokázala predložiť v zákonnej lehote.

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

Dôkazy podľa občianskeho súdneho poriadku (*Kódika Politikís Dikonomías*) zahŕňajú priznania, prehliadky, znalecké posudky, listinné dôkazy, výsluchy strán, svedectvá, stanoviská, skutkové domnienky a čestné vyhlásenia.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Súdni znalci (*pragmatognómones*) pomáhajú súdu poskytnutím stanoviska na otázky, ktoré im súd položí. Ak je to potrebné, súd požiada súdnych znalcov, aby boli prítomní pri všetkých alebo niektorých krokoch, ktoré vykonáva. Každý súd vedie zoznam súdnych znalcov. Príkazy vydané na návrh ministra spravodlivosti stanovujú spôsob vyhotovovania a vedenia zoznamu. Súd, ktorý prejednáva prípad, poskytne súdnym znalcom potrebné pokyny o spôsobe, akým majú vykonávať svoje úlohy a určí najmä a) či považuje za nevyhnutné, aby sa zúčastnili akejkoľvek fázy súdneho konania a b) či má byť znalecký posudok uvedený na súde alebo vyhotovený samotnými súdnymi znalcami. Pokiaľ súd, ktorý prejednáva prípad, neurčí inak, rovnaké právomoci môže vykonávať aj iný súd, ktorý koná na základe žiadosti alebo postúpenia vykonania niektorých súdnych krokov týkajúcich sa znaleckého posudku, alebo poverený sudca (*entetalménos dikastís*). Ak sa nariadi predloženie písomného stanoviska, súd stanoví lehotu, v rámci ktorej musia súdni znalci predložiť svoje stanovisko. Sudca alebo v prípade senátu predseda súdu môžu predĺžiť lehotu na žiadosť súdnych znalcov bez predchádzajúceho predvolania strán, ak sa súdni znalci domnievajú, že poskytnutá lehota je nedostatočná na prípravu stanoviska. Ak je súdnych znalcov viac ako jeden, všetky úkony potrebné na prípravu znaleckého posudku a vyhotovenie svojho písomného stanoviska vykonávajú spoločne. Stretnú sa na základe pozvania niektorého z nich. V písomnom stanovisku sa musia uviesť činnosti, ktoré vykonali, a názory každého z nich s odôvodneniami a toto stanovisko musia podpísať. Ak sa niektorý zo súdnych znalcov nezúčastní na vypracovaní stanoviska alebo ho odmietne podpísať, uvedie sa to v stanovisku. Súdni znalci alebo osoba, ktorú poverili na tento účel, predloží písomné stanovisko do podateľne súdu, ktorý ich vymenoval, a táto skutočnosť sa zaznamená. Ak sa stanovisko predloží do podateľne súdu, ktorý koná na základe žiadosti alebo postúpenia súdu, na ktorom slúži poverený sudca, správa sa bezodkladne postúpi do podateľne súdu, ktorý prejednáva prípad. Súd vždy slobodne posúdi stanovisko súdnych znalcov.

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

Ústne alebo písomné priznanie (*omologia*), ktoré poskytla strana na súde alebo pred povereným sudcom, predstavuje úplný dôkaz proti osobe, ktorá ho poskytla; priznania poskytnuté mimo súdu, ako aj iné dôkazy sa posudzujú slobodne.

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Zmluvy a úkony kolektívnej povahy nie je možné preukázať svedeckou výpoveďou, ak je hodnota transakcie vyššia ako 20 000 EUR a svedecká výpoveď nie je prípustná proti obsahu listinných dôkazov, aj keď hodnota transakcie je nižšia ako dva milióny GRD alebo 20 000 EUR. Svedecké výpovede sú však napriek tomu prípustné v týchto prípadoch: a) ak existujú základné dôkazy poskytnuté prostredníctvom dokumentov s dôkaznou hodnotou, z ktorých vyplýva pravdepodobnosť, že transakcia bola skutočne uzavretá („začiatky písomných dôkazov“, *archi éngrafis apódeixis*); b) ak existuje fyzický alebo morálny dôvod, prečo dokument nie je možné predložiť; c) ak sa preukáže, že dokument bol vyhotovený, ale náhodne sa stratil; d) ak svedecké výpovede sú odôvodnené na základe povahy transakcie alebo osobitných podmienok, za ktorých bola transakcia uzavretá, a najmä, pokiaľ ide o obchodné transakcie.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Každý, kto je predvolaný, aby vypovedal ako svedok, sa musí dostaviť a uviesť jemu známe skutočnosti. Ak sa osoba nedostaví na súd bez zdôvodnenia, súd jej nariadi zaplatiť výdavky spôsobené jej neprítomnosťou a môže jej takisto uložiť pokutu.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Tieto osoby majú právo odmietnuť vypovedať ako svedkovia: 1. duchovní, advokáti, notári, lekári, lekárnici, zdravotné sestry, pôrodné asistentky, ich asistenti a právni poradcovia strany, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré sa dozvedeli pri výkone ich povolania; 2. príbuzní strán na základe pokrvnej príbuznosti, manželstva alebo osvojenia až do tretieho stupňa príbuzenstva v priamom rade alebo pobočnom rade, pokiaľ nie sú spojení rovnakým spôsobom so všetkými stranami a manželmi, bývalými manželmi a zasnúbené osoby. Okrem toho svedok nie je povinný svedčiť o 1. skutočnostiach, ktoré by mohli viesť k trestnému stíhaniu za trestný čin spáchaný buď svedkom, alebo príbuznou osobou v zmysle článku 401 ods. 2 občianskeho súdneho poriadku, alebo ktoré by mohli mať dosah na česť svedka alebo česť takejto osoby, 2. skutočnosti, ktoré predstavujú služobné tajomstvo.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Svedkovi, ktorý sa dostaví, ale odmieta svedčiť, hoci je povinný, môže súd nariadiť zaplatiť pokutu.

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Tieto osoby sa nemôžu vypočúvať ako svedkovia:

1. kňazi vo vzťahu ku všetkému, čo sa dozvedeli pod spovedným tajomstvom;
2. osoby, ktoré v čase predmetných udalostí nemali duševnú spôsobilosť pochopiť ich alebo sa nedokážu vyjadriť o tom, čo vnímali;
3. osoby, ktoré sa v čase predmetných udalostí boli v stave duševnej poruchy skutočne narúšajúcej usudzovanie a vôľu alebo ktoré sú v takom stave, že majú byť vyšetrené;
4. advokáti, notári, lekári, lekárnici, zdravotné sestry, pôrodné asistentky, ich asistenti a poradca strany, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré im boli zverené alebo ktoré sa dozvedeli pri výkone svojho povolania, pre ktoré majú povinnosť zachovávať mlčanlivosť, pokiaľ im osoba, ktorá sa im zverila a voči ktorej majú povinnosť mlčanlivosť, im dovolí svedčiť;
5. štátni zamestnanci a príslušníci ozbrojených síl, pokiaľ ide o skutočnosti, v súvislosti s ktorými majú povinnosť zachovávať mlčanlivosť, pokiaľ zodpovedný minister nedovolí ich vypočúvanie;
6. osoby, ktoré môžu mať záujem na výsledku súdneho konania.

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Pred vypočúvaním sa svedok zaviazá prísahou (vyslovením náboženskej prísahy alebo vyhlásením). Svedkovia sa vypočúvajú oddelene a len vtedy, ak sa to považujú za dôležité, môžu byť konfrontovaní s inými svedkami alebo stranami. Svedkovia poskytujú svoje výpovede ústne. Svedkovia musia uviesť, ako sa dozvedeli o tom, o čom svedčia a v prípade dôkazov z druhej ruky musia uviesť osobu, ktorá im informácie poskytla. Súd môže zakázať stranám alebo ich právnym zástupcom klásť otázky svedkovi, ak sú zjavne zbytočné alebo irelevantné, a vyhlási vypočúvanie svedka za ukončené, ak sa domnieva, že uviedol všetko, čo vie, o skutočnostiach, ktoré sa majú preukázať. V osobitnom prípade môže súd rozhodnúť o uskutočnení videokonferencie z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť strany. Súd rozhodne, či takúto žiadosť prijme alebo odmietne po tom, ako

určí, či je použitie technológie nevyhnutné pre účinné vedenie konania. So zreteľom na okolnosti prípadu môže súd povoliť žiadosť o videokonferenciu a zároveň požadovať dodatočné záruky riadneho priebehu konania. Sudca, súdny úradník a ostatní účastníci videokonferencie musia byť prítomní v príslušných miestnostiach pred plánovaným časom spojenia. Súd zväží v jednotlivých prípadoch, či by mal byť sudca prítomný na vzdialenom mieste. Zariadenie ovláda sudca alebo poverení zamestnanci súdu. V prípade konzulárneho orgánu zariadenie ovláda osoba poverená vedúcim delegácie. Výsluch prostredníctvom videokonferencie sa uskutočňuje v súlade s ustanoveniami občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje príslušný súdny krok. Sudca určí počet osôb, ktoré môžu byť v miestnostiach prítomné. Vede výsluch a poskytuje potrebné pokyny osobám, ktoré sú prítomné na oboch miestach. Každý člen súdu alebo účastník konania je oprávnený so súhlasom sudcu, ktorý vedie výsluch klásť otázky stranám, svedkom a prítomným súdnym znalcom. S cieľom určiť totožnosť osoby vo vzdialenej miestnosti sudcovi pomáha súdny úradník alebo osoba na vzdialenom mieste, ktorú poveril konzul. Sudca, ktorý vedie výsluch, rozhodne o ukončení videokonferencie. Výsluch svedkov, súdnych znalcov a účastníkov videokonferencie sa považuje za výsluch uskutočnený pred súdom a má rovnakú dôkaznú silu ako výsluch na verejnom pojednávaní.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Súd môže vziať do úvahy len zákonné dôkazy. Pojem „zákonný“ (*nómima endeiktiká mésa*) zahŕňa spôsoby, ktorými sa dôkazy získali. Dôkazy získané nezákonným spôsobom sú nezákonné a neberú sa do úvahy.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Áno, výsluch strán je prijateľným dôkazom.

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Posledná aktualizácia: 14/11/2018